

af Straf. — Er Tiltalte uden Forsvarer, skal Dommeren, foruden selv at undersøge, hvor vidt Oplysninger bør søges tilvejebragte i Forsvarets Interesse, give Tiltalte Lejlighed til for ham at fremkomme med sine mulige Begæringer vedrørende Sagens Forberedelse eller Fremme.

b. Offentlige Politisager.

Disse Sager henvises til Behandling ved Retten af Politimesteren (i København Politidirektøren) Behandlingen foregaar offentlig og mundtlig efter Reglerne i Lov om Behandlingen af offentlige Politisager i København af 11. Februar 1863 §§ 5—9, hvorhos Slutningsbestemmelsen under a (om Dommerens Pligt til at bistaa Sigtede, naar han er uden Forsvarer) skal være anvendelig*). — Naar Dommeren finder, at Sagen efter Brødens Beskaffenhed, saasom navnlig i Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forseelse, egnere sig til Afgørelse ved en Advarsel, er han, saafremt Tiltalte ikke erklærer sig derimod, berettiget til i Stedet for at afsige Dom at tildele Tiltalte en saadan Advarsel, ligesom Dommeren, naar Sagen angaar en Lovovertrædelse, for hvilken der i Loven er hjemlet Straf af Bøder eller Konfiskation, kan give Tiltalte Adgang til at vedtage en Bøde eller underkaste sig Konfiskation, hvilken Afgørelse i Henseende til Fuldbyrkelse og Gentagelsesvirkning skal have samme Virkning som en Dom**). (Disse to Bestemmelser skulle dog ikke finde Anvendelse i Volds-Sager, der paa-tales offentlig i Medfør af § 2 i midlertidig Straffelov af 1. April 1905).

II. Retsmidler mod trufne Afgørelser.

1. *Paaanke*. Enhver ved *Landsret* i første Instans afsagt Dom kan paaankes til Højesteret. Anke kan for det første i alle Sager støttes paa, at Rettergangsregler ere tilsidesatte eller fejlagtig anvendte. I Sager, der ere paaadømte *uden* Nævninger, kan Anke derhos støttes paa, at Straffeloven er anvendt urigtig, at Straffens Størrelse ikke staar i passende

*) Denne Henvi-sning til L. 11. Februar 1863 er traadt i Stedet for de i de tidligere Forslag indeholdte Bestemmelser om Behandlingen, jfr. Aarbogen 1904—05 pag. 105, sidste Stykke.

**) Disse to Bestemmelser stod ogsaa i Folketingets tidligere Forslag. Derimod er udeladt en Bestemmelse om, at Sager om Lovovertrædelser af Børn under 15 Aar kunne ende med, at den, der har Forældremagten, paatager sig at tildele Barnet en legemlig Revselse.